

CUPRINS

SCUFIȚA ROȘIE	3
FRAȚII GRIMM	
ALBĂ-CA-ZĂPADA ȘI CEI ȘAPTE PITICI	6
FRAȚII GRIMM	
DEGEȚICA	11
HANS CHRISTIAN ANDERSEN	
CENUȘĂREASA	16
CHARLES PERRAULT	
TOM DEGEȚEL	20
CHARLES PERRAULT	
FRUMOASA ADORMITĂ	25
CHARLES PERRAULT	
BUCLE AURII ȘI CEI TREI URȘI	28
JOSEPH CUNDALL	
HANSEL ȘI GRETEL	30
FRAȚII GRIMM	
CEI TREI PURCELUȘI	33
JAMES PHILLIPPS	
PRINȚUL FERMECAT	36
FRAȚII GRIMM	
CROITORAȘUL CEL VITEAZ	39
FRAȚII GRIMM	
MOTANUL ÎNCĂLȚAT	44
CHARLES PERRAULT	
BOBOCUL DE RAȚĂ CEL URÂT	48
HANS CHRISTIAN ANDERSEN	
MUZICANȚII DIN BREMEN	51
FRAȚII GRIMM	
PRINȚESA ȘI BOBUL DE MAZĂRE	55
HANS CHRISTIAN ANDERSEN	
CRĂIASA ZĂPEZII	57
HANS CHRISTIAN ANDERSEN	

Text integral tradus de Alexandru Andrei

Editura REGIS

www.edituraregis.ro

Tel./Fax: 021.222.26.16; 0744.75.65.86

SCUFIȚA ROȘIE

FRAȚII GRIMM

A FOST ODATĂ CA NICIODATĂ, O FETIȚĂ ATÂT DE FRUMOASĂ, CUM NIMENI NU MAI VĂZUSE PÂNĂ ATUNCI. BUNICA ȘI MAMA EI, CARE O IUBEAU NESPUȘ DE MULT, I-AU DĂRUIT O SCUFIȚĂ DE CATIFEA ROȘIE. PENTRU CĂ-I STĂTEA FOARTE BINE ȘI NU MAI VOIA SĂ POARTE ALTCEVA, TOATĂ LUMEA A NUMIT-O SCUFIȚA ROȘIE.

ÎNTR-O ZI, DUPĂ CE MAMA EI PREPARĂ NIȘTE COZONACI DELICIOȘI, ÎI ZISE:

- SCUFIȚĂ ROȘIE, UITE AICI UN COȘULEȚ CU COZONAC ȘI VIN PE CARE TREBUIE SĂ-L DUCI BUNICII PENTRU CĂ E TARE BOLNAVĂ ȘI SLĂBITĂ, DAR ASCULTĂ-MI SFATUL: SĂ NU INTRI ÎN VORBĂ CU NECUNOSCUȚI ȘI SĂ NU TE ABAȚI DIN DRUM!

- AȘA VOI FACE, MAMĂ. STAI FĂRĂ GRIJĂ, ZISE FETIȚA, ȘI PORNI LA DRUM, SPRE CASA BUNICII, PRIN INIMA PĂDURII PLINE DE PERICOLE.

NICI NU INTRĂ BINE ÎN PĂDURE ȘI SCUFIȚA ROȘIE SE ÎNTÂLNI CU LUPUL, CARE O SALUTĂ RESPECTUOS:

- BUNĂ ZIUA, SCUFIȚĂ ROȘIE! UNDE AI PORNIT AȘA DE DIMINEAȚĂ?

- BUNĂ ZIUA, LUPULE! SPRE CĂSUȚA DE LÂNGĂ POIANA CU TREI STEJARI, CU UN COȘULEȚ ÎN CARE AM COZONAC ȘI VIN, CĂ E TARE BOLNAVĂ ȘI SLĂBITĂ BUNICUȚA.

AUZIND ACESTEA, LUPUL ZISE ÎN SINEA LUI: „CRED CĂ E TARE GUSTOASĂ COPILA ACEASTA, DAR N-AR STRICA SĂ O MĂNÂNC ȘI PE BUNICA EI” ȘI CONTINUĂ CU VOCE TARE:

- FUGI ATUNCI, COPILO!

ÎN SINEA LUI ÎNSĂ SE GÂNDI CU PĂRERE DE RĂU: „BIATA DE TINE, PÂNĂ LA URMĂ TOT AU SĂ TE SFÂȘIE FIARELE SĂLBATICE!“ APOI, PE DRUMUL DE ÎNTOARCERE, PRINSE UN PURCEL MISTREȚ, CĂRUIA ÎI SCOASE INIMA ȘI ÎI TĂIE LIMBA PENTRU A LE DUCE MĂRTURIE ÎMPĂRĂTESEI.

BIATA FATĂ, RĂMASĂ SINGURĂ, A ÎNCEPUT SĂ ALERGE SPERIATĂ. ANIMALELE SĂLBATICE TRECEAU ÎNSĂ PRIN FAȚA EI FĂRĂ SĂ-I FACĂ VREUN RĂU. ȘI A ALERGAT ALBĂ-CA-ZĂPADA PÂNĂ CE NU ȘI-A MAI SIMȚIT PICIOARELE. ATUNCI, OPRINDU-SE PUȚIN SĂȘI TRAGĂ RĂSUFLAREA, A ZĂRIT O CĂSUȚĂ, ÎN CARE MAI APOI A INTRAT CU SFIALĂ, VĂZÂND CĂ NU I-A DESCHIS NIMENI, DUPĂ CE A BĂTUT INSISTENT LA UȘĂ. ÎNĂUNTRU TOATE LUCRURILE ERAU FOARTE MICI, DAR FRUMOASE ȘI CURATE.

ÎN MIJLOCUL CAMEREI SE AFLA O MĂSUȚĂ PE CARE ERAU AȘEZATE ȘAPTE FARFURIOARE ȘI LÂNGĂ FIECARE CÂTE UN CUȚITAȘ, O FURCULIȚĂ ȘI UN

PĂHĂREL. LÂNGĂ UNUL DIN PEREȚI ERAU ȘAPTE PĂTUȚURI AȘTERNUTE CU CEARȘAFURI ALBE CA NEAUA.

FLĂMÂNDĂ ȘI ÎNSETATĂ, ALBĂ-CA-ZĂPADA CIUGULI DIN FIECARE FARFURIE CÂTE UN PIC ȘI BĂU CÂTE PUȚIN DIN TOATE PĂHĂRELELE. APOI, FRÂNTĂ DE OBOSEALĂ, ADORMI ÎN AL ȘAPTELEA PĂTUȚ, DUPĂ CE TOATE CELELALTE NU I SE PĂRURĂ POTRIVITE.

NU TRECUT MULT TIMP ȘI IATĂ CĂ VENIRĂ ȘI STĂPÂNII CĂSUȚEI. ACEȘTIA ERAU ȘAPTE PITICI CARE SFREDELEAU MUNȚII DUPĂ METALE ȘI PIETRE PREȚIOASE. CUM AU APRINS CELE ȘAPTE LUMÂNĂRELE, AU OBSERVAT CĂ LI SE COTROBĂISE PRIN CASĂ.

PRIMUL PITIC ÎNTREBĂ:

- CINE A STAT PE SCĂUNELUL MEU?

AL DOILEA:

- CINE A MÂNCAT DIN FARFURIOARA MEA?

AL TREILEA:

- CINE A MUȘCAT DIN PÂINICA MEA?

AL PATRULEA:

- CINE A MÂNCAT DIN MÂNCĂRICA MEA?

AL CINCILEA:

- CINE A TĂIAT CU CUȚITAȘUL MEU?

AL ȘASELEA:

- CINE A DORMIT ÎN PĂTUȚUL MEU?

ÎN TIMP CE FIECARE ÎȘI VERIFICA LUCRURILE, ÎNCERCÂND SĂ DESCOPERE CE SE ÎNTÂMPLASE, AL ȘAPTELEA PITIC STRIGĂ MIRAT:

- ÎN PĂTUȚUL MEU CHIAR DOARME CINEVA!

PITICII SE MINUNARĂ, APOI ÎN-

DREPTARĂ SPRE ALBĂ-CA-ZĂPADA LUMINA UNEI LUMÂNĂRELE ȘI RĂMASERĂ SĂ O PRIVEASCĂ.

- TARE FRUMOASĂ MAI E COPILA! ȘOPTIRĂ EI ȘI NU SE ÎNDURARĂ SĂ O TREZEASCĂ.

DIMINEAȚĂ, ALBĂ-CA-ZĂPADA, LA ÎNCEPUT SPERIATĂ, A FĂCUT CUNOȘTINȚĂ CU PITICII, CĂRORA LE-A SPUS CE PĂȚISE. ACEȘTIA AU RUGAT-O SĂ RĂMÂNĂ LA EI, DAR I-AU SPUS SĂ SE PĂZEASCĂ DE MAMA VITREGĂ, CARE VA VENI, CU SIGURANȚĂ, S-O CAUTE ȘI SĂ NU PRIMEASCĂ PE NIMENI ÎN CASĂ ÎN LIPSA LOR.

ÎNTR-ADEVĂR, LA SCURT TIMP, AFLÂND DE LA OGLINDA FERMECATĂ CĂ FATA ESTE ÎN MUNȚI, LA PITICII CEI

CĂRUNȚI, ÎMPĂRĂTEASA SE DEGHIȚĂ ÎN VÂNZĂTOARE DE CINGĂTORI ȘI MAI APOI DE PIEPTENI. PITICII ÎI DEJUCARĂ ÎNSĂ PLANURILE, TĂIND CINGĂTOAREA STRÂNSĂ LA BRÂUL FETEI, CARE LEȘINASE, NEMAIPUTÂND RESPIRA, ȘI MAI APOI SCOTÂNDU-I DIN PĂR PIEPTENELE OTRĂVIT CARE O FĂCUSE SĂ LEȘINE.

A TREIA OARĂ ÎNSĂ, DUPĂ CE, ÎNTR-O CAMERĂ ASCUNSĂ A PALATULUI, A PREGĂTIT UN MĂR PE JUMĂTATE OTRĂVIT, ÎMPĂRĂTEASA S-A DEGHIȚAT ÎN ȚARANCĂ ȘI A PLECAT ÎN MUNȚI, LA ALBĂ-CA-ZĂPADA; AICI, TĂIND DIN PARTEA BUNĂ A MĂRULUI, A MÂNCAT EA ÎNTÂI PENTRU A NU-I DA NIMIC DE

BĂNUIT FETEI, IAR APOI I-A OFERIT ACESTEIA PARTEA OTRĂVITĂ.

ALBĂ-CA-ZĂPADA NU A APUCAT SĂ IA DECÂT O ÎMBUCĂTURĂ ȘI A CĂZUT, FĂRĂ SUFLARE, LA PĂMÂNT.

DE ACEASTĂ DATĂ PITICII AU VENIT PREA TÂRZIU: FRUMOASA COPIILĂ PĂREA MOARTĂ CU ADEVĂRAT ȘI TOATE ÎNCERCĂRILE LOR DE A O READUCE LA VIAȚĂ AU FOST ÎN ZADAR. ÎMPĂRĂTEASA, DUPĂ CE REUȘI SĂ SE

REÎNTOARCĂ LA PALAT, ÎNTREBĂ CA DE OBICEI OGLINDA:

- OGLINDĂ, OGLINJOARĂ! CINE ESTE CEA MAI FRUMOASĂ DIN ȚARĂ?

OGLINDA ÎI RĂSPUNSE:

- MĂRIA TA ESTE CEA MAI FRUMOASĂ DIN ȚARĂ!

ȘI ATUNCI ÎMPĂRĂTEASA SE LINIȘTI PE DEPLIN.

PITICII AU PUS-O PE ALBĂ-CA-ZĂPADA PE UN CATAFALC ȘI, STRÂNGÂNDU-SE ÎN JURUL EI, AU PLÂNS TREI ZILE ȘI TREI NOPTI. PE URMĂ S-AU GÂNDIT CĂ TREBUIE SĂ ÎNGROAPE FATA, DAR FIINDCĂ ERA AȘA DE FRUMOASĂ, NU SE ÎNDURARĂ.

ASTFEL CONSTRUIRĂ UN SICRIU CU CAPAC DE CLEȘTAR, PE CARE I-AU SCRIS NUMELE CU LITERE MARI DE AUR, PRECIZÂND CĂ A FOST FIICĂ DE ÎMPĂRAT.

AȘEZÂND-O ÎN ACESTA, SE PUTEAU UITA LA EA CÂT DE MULT DOREAU. AU DUS-O PE UN VÂRF DE MUNTE ȘI AU PĂZIT-O CU RÂNDUL. ANIMALELE PĂDURII VENEAU ȘI ELE SĂ PLÂNGĂ LA CĂPĂȚAIUL FETEI. ALBĂ-CA-ZĂPADA RĂMASE MULTĂ VREME ÎN SICRIUL EI DE CLEȘTAR ȘI NIMIC NU PĂREA SĂ-I UMBREASCĂ FRUMUSEȚEA.

ÎNTR-O BUNĂ ZI ÎNSĂ, SE ÎNTÂMPLĂ SĂ TREACĂ PE LÂNGĂ ACEL PISC DE MUNTE UN FECIOR DE ÎMPĂRAT. EL VĂZU SICRIUL DE CLEȘTAR ÎN CARE FRUMOASA FATĂ PĂREA CĂ DOARME ADÂNC. DUPĂ CE CITI NUMELE SCRIS CU LITERE MARI DE AUR ȘI AFLĂ DE LA PITICI POVEȘTEA EI, LE ZISE ACES-
TORA:

- VĂ IMPLOR, DAȚI-MI MIE SICRIUL DE CLEȘTAR CU ACEASTĂ MINUNATĂ FĂPTURĂ, SIMT CĂ NU MAI POT SĂ TRĂIESC FĂRĂ SĂ O VĂD ÎN FIECARE ZI! VĂ ASIGUR CĂ O VOI PREȚUI ȘI CINSTI MEREU, IAR ÎN SCHIMB VĂ VOI DA ORICE ÎMI VEȚI CERE.

- NU O DĂM PE ALBĂ-CA-ZĂPADA NICI PENTRU TOT AURUL DIN LUME, RĂSPUNSERĂ PITICII.

DAR ÎN CELE DIN URMĂ LI S-A FĂCUT AȘA MILĂ DE TÂNĂR, ÎNCÂT AU FOST DE ACORD. NEBUN DE FERICIRE, PRINȚUL ÎȘI CHEMĂ SERVITORII ȘI LE PORUNCI SĂ IA SICRIUL PE UMERI ȘI SĂ-L DUCĂ LA PALAT.

DUPĂ CÂȚIVA PAȘI ÎNSĂ, UNUL DINTRE EI SE ÎMPIEDICĂ DE-O BUTURUGĂ ȘI, DIN ZDRUNCINĂTURĂ, BUCĂȚICA DE MĂR OTRĂVIT PE CARE O ÎNGHIȚISE ALBĂ-CA-ZĂPADA ÎI SĂRI AFARĂ DIN GÂT. COPILA DESCHISE OCHII ȘI, RIDICÂNDU-SE CA ȘI CUM AR FI DORMIT PÂNĂ ATUNCI, PRIVI MIRATĂ ÎN JURUL EI, MURMURÂND:

- UNDE MĂ AFLU?

- EȘTI ÎN SIGURANȚĂ! SPUSE FIUL DE CRAI.

APOI ÎI POVESTI TOT CE SE PETRECUSE ȘI O RUGĂ SĂ-L ÎNSOȚEASCĂ PENTRU A-I DEVENI SOȚIE.

ALBĂ-CA-ZĂPADA A FOST DE ACORD, FIINDCĂ ȘI EI ÎI ERA FOARTE DRAG BĂIATUL. ȘI ASTFEL, DUPĂ CE ÎȘI LUARĂ RĂMAS-BUN DE LA CEI ȘAPTE PITICI, PLECARĂ LA PALATUL PRINȚULUI, UNDE AU FĂCUT O NUN-

TĂ CA-N POVEȘTI. LA ACEASTĂ NUNTĂ A FOST INVITATĂ ȘI MAMA VITREGĂ A FETEI, CARE, RECUNOSCÂND-O PE ALBĂ-CA-ZĂPADA ȘI NEPUTÂND ÎNDURA FRUMUSEȚEA ȘI FERICIREA EI, FUGI ÎN LUMEA LARGĂ ȘI SE PIERDU PENTRU TOTDEAUNA.

DE ATUNCI, FATA A DUS O VIAȚĂ FRUMOASĂ ȘI LINIȘTITĂ ALĂTURI DE PRINȚ, IAR DACĂ N-OR FI MURIT, CU SIGURANȚĂ CĂ MAI TRĂIESC ȘI-N ZILELE NOASTRE.

DEGETICA

HANS CHRISTIAN ANDERSEN

A FOST ODATĂ CA NICIODATĂ, O FEMEIE SINGURĂ ȘI SĂRMANĂ, CARE ÎȘI DOREA UN COPIL MAI MULT CA ORICE PE LUME. MERGÂND ÎNTR-O ZI LA PĂDURE, SE ÎNTÂLNI CU O ZÂNĂ BUNĂ. ACEASTA, AFLÂNDU-I DORINȚA, ÎI DĂDU UN BOB DE ORZ, SPUNÂNDU-I:

- PUNE-L ÎNTR-UN GHIVECI ȘI VEI VEDEA...

FEMEIA ÎI URMĂ SFATUL ȘI NU DUPĂ MULT TIMP OBSERVĂ CĂ DIN PĂMÂNT A CRESCUT O FLOARE CE SEMĂNA CU O LALEA ÎMBOBOCITĂ, ATÂT DE FRUMOASĂ, ÎNCÂT ÎI SĂRUTĂ PETALELE, EXCLAMÂND:

- CE FLOARE MINUNATĂ! CE FLOARE FERMECATĂ!

CA PRIN MINUNE, FLOAREA SE DESCHISE ȘI... ÎNĂUNTRUL EI SE AFLA O FETIȚĂ CARE ZÂMBEA. ERA

APROAPE CÂT DEGETUL MIC DE LA MÂNĂ ȘI DE ACEEA FEMEIA ÎI PUSE NUMELE DEGETICA.

PREGĂTINDU-I APOI UN PAT DIN PETALE DE VIOLETE, ÎNTR-O COAJĂ DE NUCĂ, FETIȚA ADORMI IMEDIAT, ÎNVELITĂ CU O PETALĂ DE TRANDAFIR. NU SE PUTEAU ÎNCHIPUI ZILE MAI FRUMOASE PENTRU BIATA FEMEIE, ÎN COMPANIA FETIȚEI, CARE, PE LÂNGĂ FAPTUL CĂ ERA FOARTE FRUMOASĂ, ȘTIA SĂ CÂNTE ȘI AVEA UN GLAS AȘA DE PLĂCUT CUM NU SE MAI AUZISE PE FAȚA PĂMÂNTULUI.